

Esports | | Actualitzat el 07/05/2019 a les 06:31

L'afició que va plantar cara a la Dama de Ferro

Els seguidors del Liverpool, que avui escalfaran Anfield contra el Barça, han mantingut un litigi històric amb la conservadora Margaret Thatcher, les polítiques de la qual van provocar una greu crisi a la ciutat

Afeccionats del Liverpool celebren la mort de Margaret Thatcher | @RaggyTroosers

El 13 d'abril de 2013, en el primer partit que el Liverpool disputava després de la defunció de l'antiga primera ministra britànica, Margaret Thatcher, que havia mort tot just cinc dies abans, els afeccionats *reds* que s'havien desplaçat fins a l'estadi del Reading per veure jugar al seu equip van celebrar efusivament el decés de la política conservadora.

Una multitud de cànctics i de pancartes va festejar la desaparició de la Dama de Ferro recordant així l'enfrontament atàvic que la ciutat de Liverpool, i molt especialment els seguidors del seu principal club, hi havia mantingut durant el període en què Thatcher va ocupar el número 10 de Downing Street.

Seguidors dels clubs exhibeixen una pancarta amb el text "No et va importar quan menties. No ens importa que hagis mort?" poc després de la defunció de Margaret Thatcher Foto: Twitter - @Awaydays23

No era la primera vegada, en aquella temporada 2012-13, que els aficionats del Liverpool es recordaven de l'antiga primera ministra. El 15 de setembre de 2012, durant la visita del Liverpool al terreny de joc del Sunderland, els seguidors del club del Merseyside ja havien avisat amb els seus càntics que "farien una gran festa quan Margaret Thatcher morís".

Era la seva manera de reaccionar a la publicació, pocs dies abans, d'un informe independent sobre la tragèdia de Hillsborough (que va tenir lloc el 15 d'abril de 1989 i on van morir 96 aficionats del club) que atribuïa la responsabilitat d'aquells fets dramàtics a una actuació incompetent de les autoritats policials, encoberta pel govern encapçalat per Margaret Thatcher, que havia acusat als mateixos seguidors del Liverpool de ser els culpables de la tragèdia.

Una imatge de la tragèdia de Hillsborough, el 15 d'abril de 1989. Foto: Pinterest

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=J6kAtdwNJ5s>

Els fets de Hillsborough van suposar el punt àlgid de la tensa relació mantinguda per l'afició del Liverpool i la Dama de Ferro, que havia encapçalat una croada contra els afeccionats al futbol de classe treballadora que eren sovint protagonistes de greus incidents com els que s'havien viscut a Heysel el 1985, durant la final de la Copa d'Europa, que havien deixat el trist balanç de 39 morts, i on els *hooligans* del Liverpool havien estat els principals responsables.

Margaret Thatcher visita l'estadi de Hillsborough després de la tragèdia del 15 d'abril de 1989. Foto: Pinterest

Però l'animadversió entre l'afició red i la primera ministra no era un tema exclusivament futbolístic sinó que, en bona part, es fonamentava en una qüestió política: la misèria que la Dama de Ferro havia provocat a la regió de Liverpool amb les seves polítiques d'austeritat que, des de 1979, van suposar un accelerat declivi de la ciutat que havia estat considerada "la Nova York d'Europa", que va veure com l'atur i la pobresa no paraven de créixer, com s'estenia l'epidèmia de l'heroïna i com les vagues i les revoltes sacsejaven la seva societat fins al punt que, en l'imaginari popular, Liverpool va passar a ser considerada "el vàter" del Regne Unit. Un lavabo que, a més, no tenia ni un trist producte de neteja.

La primera gran rebel·lió que es va viure a Liverpool amb Thatcher al poder va esclatar el 1981 a la barriada de Toxteth, un dels districtes més castigats per la misèria, i va enfrontar a la comunitat negra local amb els agents de l'ordre provocant un mort fruit d'un atropellament policial i gairebé cinc-cents detinguts. La posició de la Dama de Ferro respecte als disturbis, donant suport a a les forces policials i desenvolupant una cultura de la impunitat, va incrementar l'odi que començava a tenir-li una ciutat obrera i industrial que era víctima de les seves polítiques conservadores.

Manifestació juvenil a Liverpool, el 1985, per protestar contra les polítiques de Margaret Thatcher Foto: Liverpool Biennial

Així doncs, a Anfield va passar a ser habitual escoltar càntics adreçats a la primera ministra com els que li dedicava el Kop, la mítica graderia popular de l'estadi, que clamava tot sovint "*Maggie, Maggie, Maggie. Die, die, die!*" desitjant així la mort de la Dama de Ferro.

El fet que la massa social del Liverpool estigués formada per aquella mateixa classe obrera a qui les polítiques de Thatcher castigaven amb duresa va propiciar que la posició contrària al govern conservador que aquesta liderava esdevingués un tret essencial de la identitat del club. En conseqüència, durant el regnat de Thatcher, els crits contra la seva figura i en solidaritat amb les moltes lluites socials que tenien lloc a Liverpool es van convertir en recurrents a Anfield, una situació que va accentuar-se amb els fets de Hillsborough, que van consolidar el cisma entre l'afecció *red* i la primera ministra.

Els fets de Hillsborough van suposar el punt àlgid de la tensa relació mantinguda per l'afició del Liverpool i la Dama de Ferro, que havia encapçalat una croada contra els seus afeccionats

Abans, però, la ciutat de Liverpool ja havia manifestat de moltes maneres la seva antipatia per la Dama de Ferro. Sense anar més lluny, a les urnes, quan, el 1983, va dur a un dels corrents més esquerrans del Partit Laborista fins a l'alcaldia de la ciutat. La facció trotskista que liderava la corporació municipal, coneguda amb el nom de Militant, va ser un dels principals malsons de la primera ministra fins al punt que va arribar a tombar els pressupostos locals per no avalar les

milionàries retallades que el govern conservador contemplava per a la ciutat.

L'odi que la classe obrera de la castigada ciutat industrial sentia per Margaret Thatcher va fer que, el 1984, quan l'Exèrcit Republicà Irlandès (IRA) va atemptar contra la seva vida durant una conferència del Partit Conservador celebrada a Brighton, fossin diversos els habitants de la ciutat i seguidors del Liverpool que lamentessin que la Dama de Ferro s'hagués escapat per poc d'una bomba que va matar a cinc membres del partit, entre els quals, un dels diputats de Thatcher a Westminster.

El Grand Hotel de Brighton poc després de l'atemptat fallit de l'IRA contra la vida de la primera ministra britànica. Foto: Wikimedia Commons

Paradoxalment, durant aquesta dècada dels 80 en què les polítiques conservadores van condemnar a Liverpool a una misèria creixent, la ciutat es va convertir en l'autèntica capital del futbol anglès. Durant el període que Margaret Thatcher va ocupar el poder, és a dir, entre 1979 i 1990, el Liverpool va guanyar vuit lligues i l'Everton, el seu rival ciutadà, dues més. En total, en 10 dels 12 campionats disputats el títol va viatjar fins a la capital del Merseyside, un consol pels seus ciutadans que veien en el futbol, que era també una de les seves principals expressions comunitàries, un àmbit on podien desafiar el poder de la Dama de Ferro.

Liverpool surt al carrer per celebrar el triomf del seu principal equip a la final de la Copa d'Europa de 1981 contra el Reial Madrid Foto: Liverpool Echo

Per si això no fos poc, el Liverpool va afegir dos títols continentals a la llista: les copes d'Europa de 1981 i 1984. I no va ampliar-la perquè, fruit del drama de Heysel, l'equip va quedar exclòs durant una dècada de participar en competicions europees. Una sanció exemplar adoptada per la UEFA que, tot i que finalment es va reduir a sis anys, Margaret Thatcher va aplaudir de forma entusiasta. No en va, castigava a un dels seus principals enemics, els seguidors del Liverpool. Aquella afició que va gosar plantar cara a la totpoderosa Dama de Ferro.